

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.833 van 9 februari 2012
in de zaak A. 193.586/VII-37.395.**

In zake : de NV PHOTOMEDIA
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bob Martens
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de BVBA ALGEMENE ONDERNEMINGEN CEDRIC
KENNOF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Boelens
kantoor houdend te 9300 Aalst
Molendries 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 augustus 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur van 2 juni 2009 waarbij het beroep ingesteld tegen
de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 9 januari

2003 houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de BVBA Algemene Ondernemingen Cedric Kennof om een inrichting voor de behandeling en sortering van bouw- en sloopafval, gelegen aan de Kwatrechtsteenweg 164 te Wetteren, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 13 oktober 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 januari 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Schelfaut, die loco advocaat Bob Martens verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Pieter-Jan Staelens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Peter Boelens die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 16 juli 2002 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een inrichting voor het behandelen en sorteren van bouw- en sloopafval. De inrichting zou in industriegebied komen.

Naast de inplantingsplaats exploiteert de verzoekende partij een bedrijf waar op grote schaal foto's worden ontwikkeld en afgedrukt. De verzoekende partij dient een bezwaarschrift in, vooral omdat ze vreest dat haar gevoelige apparatuur en het productieproces hinder zullen ondervinden door stof en trillingen.

3.2. Op 9 januari 2003 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen de gevraagde vergunning, voor onder meer :

"Opslag en mechanische behandeling van maximum 9.000 ton inerte afvalstoffen : 2.250 ton grond met stenen, 2.250 ton aanvulgrond, 2.250 ton te malen steengruis en 2.250 ton gemalen steengruis - met zeef- en sorteerinstallatie (20 kW) en een breekinstallatie (90 kW)

(...)

Opslag en mechanische behandeling van maximum 280 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen : 60 ton ijzerschroot, 30 ton aluminium, 45 ton inox, 50 ton zink, 12 ton koper, 20 ton lood, 25 ton hout, 3 ton PVC, 10 ton papier en karton en 25 ton kabelmateriaal

(...)

Overdekte ruimte voor het stallen van 13 bedrijfsvoertuigen : 4 vrachtwagens, 3 aanhangwagens, 5 kranen en 1 bobcat

(...)

Niet-huishoudelijke inrichting voor het wassen van maximaal

4 voertuigen/dag
(...)

Diverse machines voor het mechanisch bewerken van metalen, met een geïnstalleerde totale drijfkraft van 7 kW".

Er wordt eveneens een reeks bijzondere vergunningsvoorwaarden opgelegd :

"§3. Bijzondere milieuvoorwaarden

13. M.b.t. het lozen van het bedrijfsafvalwater

- a) Controle-inrichting: al het bedrijfsafvalwater dient afgevoerd naar een controle-inrichting die alle waarborgen biedt om de kwaliteit en kwantiteit van het werkelijk geloosde afvalwater te controleren en inzonderheid toelaat gemakkelijk monsters van het geloosde water te nemen; voormelde controle- inrichting dient te beantwoorden aan de in Afdeling 4.2.5 van Vlarem II gegeven omschrijving en gestelde eisen; langs voormelde controle-inrichting mag geen normaal huisafvalwater noch koelwater, noch regenwater afgevoerd worden.
- b) De KWS-afscheider dient regelmatig gereinigd te worden. De afvalstoffen die hierbij vrijkomen dienen opgehaald door daartoe erkende verwervers en/of verwerkers.
- c) De KWS-afscheider dient voldoende gedimensioneerd en voorzien van een automatische afsluiter.

14. M.b.t. de opvang van hemelwater

Het hemelwater afkomstig van het dak van de bedrijfsgebouwen dient opgevangen te worden in de 4 regentanks van elk 10.000 liter en dient voor zoveel mogelijk doeleinden gebruikt te worden. Het opgevangen hemelwater wordt minstens gebruikt in de sanitaire installaties, voor het reinigen van het rollend materieel en het besproeien van de afvalstoffen.

15. M.b.t. visuele hinder

- a) De breedte van het groenscherm kan, in afwijking van artikel 5.2.1.5.§5 van Vlarem II, op de plaatsen aangeduid op het inplantingsplan (bouwplan 3.1.), beperkt worden tot een breedte van 3 m.
- b) Ten zuiden (= zijde Kwatrechtsteenweg) moet het groenscherm ter hoogte van de boxen voor de opslag van afvalstoffen een breedte hebben van 8 m, met daartussen een betonwand met hoogte van 5 m.
- c) Op de scheiding tussen perceel 820/g en 742/x dient het groenscherm een breedte van 5 m te hebben met plaatsing van een overkapping van 14 m breed en een hoogte van 7 m (= dichtst bij perceelgrens) tot 9 m.
- d) Ten westen van het bedrijf dient geen groenscherm geplaatst te worden.
- e) Het winterharde en landschappelijk geïntegreerde groenscherm dient in overleg met en volgens de richtlijnen van het gemeentebestuur gerealiseerd. Deze aanplant moet voldoende dicht zijn van structuur en bestaan uit streekeigen hoogstammige bomen, struiken en heesters.

16. M.b.t. de werktijden

In tegenstelling tot de mogelijke beperking van de exploitatie-uren in de sectorale voorwaarden mag de aan- en afvoer van de afvalstoffen tussen 6.00 uur en 22.00 uur gebeuren, met uitzondering van zon- en feestdagen. De behandeling van de afvalstoffen moet tussen 7.00 uur en 19.00 uur plaatsvinden.

17. M.b.t. de brandveiligheid

Het bepalen en het aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen gebeurt in overleg met en volgens de richtlijnen van de plaatselijke brandweer.

18. M.b.t. de opslag en verwerking van afvalstoffen

- a) De constructie van de ruimten waar afvalstoffen tijdelijk zijn opgestapeld is zodanig dat accidenteel uit bepaalde recipiënten ontsnappende vloeistoffen, morsvloeistoffen en uitlogingen op een bevloering terechtkomen, die voorzien is van opvanggoten en vervolgens naar één of meerdere opvangputten kunnen geleid worden.
- b) Het is verboden afvalstoffen in brand te steken of te verwijderen door lozing.
- c) Het is verboden zich van afvalstoffen te ontdoen anders dan door afvoer naar erkende resp. vergunde ophalers en verwerkers van afvalstoffen.

19. M.b.t. stationair draaien van motoren

Om geluidshinder en luchtverontreiniging te voorkomen, moeten de motoren van de bedrijfsvoertuigen tijdens wachtperiodes en laad- en losoperaties stilgelegd worden, tenzij het noodzakelijk is voor de aandrijving van pompen, kranen, hefbruggen, e.d..

20. Ter voorkoming van stofhinder gedurende langdurige periodes van droogte is het noodzakelijk om een besproeiingsinstallatie te voorzien.

21. De valhoogte van de afvalstoffen van op de zeef- en sorteerinstallatie en vanuit de sorteerkraan mag maximaal 2 m bedragen.

22. Op de volledige inrichting moeten accidentele verontreinigingen onmiddellijk opgeruimd worden.

23. De aangevoerde afvalstoffen dienen steeds binnenin de overdekte sorteerhal afgestort te worden.

24. Er mogen geen laad- en losactiviteiten buiten gebeuren bij windsnelheden > 20 m/s (72 km/h).

25. Afvalstoffen die aanleiding kunnen geven tot stofhinder moeten vochtig gehouden worden of zorgvuldig afgedekt worden.

26. De stuifgevoelige afvalstoffen worden vooraf bevochtigd of er wordt gebruik gemaakt van een nevelgordijn.

27. Stofverspreiding ten gevolge van verkeer op of vanaf het opslaggedeelte dient beperkt te worden door de verkeersactiviteiten te beperken, vrachten af te dekken en de rijroutes van de vrachtwagens regelmatig schoon te maken door middel van een veegwagen en nat te houden tijdens droge omstandigheden.

28. Alle maatregelen dienen getroffen te worden om de transportmiddelen en de wegenis, zowel binnen als buiten de terreingrenzen, rein te houden".

3.3. De verzoekende partij stelt bij de Vlaamse regering beroep in tegen de beslissing van de deputatie.

3.4. Op 23 juli 2003 verwerpt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking het ingestelde beroep.

Bij arrest nr.188.708 van 11 december 2008 vernietigt de Raad van State die beslissing van de minister.

3.5. Ingevolge dat vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure hernomen en worden de nodige adviezen opnieuw ingewonnen.

De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (hierna : OVAM) verleent een gunstig advies, "mits het opleggen van de bijzondere voorwaarden zoals opgenomen in het deputatiebesluit van 9 januari 2003 en mits het opleggen van volgende bijkomende bijzondere voorwaarde : Asbesthoudende afvalstoffen, waaronder asbestcement, mogen niet aanvaard worden in de inrichting. De geweigerde vrachten worden ter kennis gebracht aan de toezichthoudende overheid".

Ook de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseren gunstig.

3.6. Op 2 juni 2009 verklaart de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur het beroep van de verzoekende partij ongegrond en bevestigt zij de beslissing van de deputatie van 9 januari 2003. Dit is het bestreden besluit, dat luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een industriegebied volgens het

gewestplan Gentse en Kanaalzone, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977;

Gelet op het feit dat de inrichting paalt aan een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut en gelegen is op een afstand van circa:

- 170 meter van een valleigebied (agrarisch gebied met landschappelijke waarde);

- 230 meter van een woongebied;

Gelet op het feit dat de inrichting ten zuiden onmiddellijk gelegen is aan een spoorweg en ten noorden aan de Schelde;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting niet hindervrij is; dat juist daarom een dergelijke exploitatie moet gebeuren in geëigende zones, zoals hier het geval is; dat de tolerantiedrempel van “aanvaardbare hinder” moet beoordeeld worden, rekening houdend met de ligging in industriegebied volgens het gewestplan; dat er geen bepalingen zijn waaruit zou blijken dat het bewuste industriegebied in het bijzonder zou bestemd zijn voor hoogtechnologische en/of uitermate stof- en trillingsgevoelige bedrijven, waarvoor een hogere tolerantiedrempel zou kunnen verantwoord worden;

Overwegende dat er op 11 oktober 2002 met betrekking tot deze inrichting een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het verbouwen en renoveren van bestaande gebouwen, een gedeeltelijke afbraak en het bouwen van een sorteerloods; dat er op 24 januari 2003 een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor het bouwen van een opslagloods;

Overwegende dat de beroepsindiener meent dat er naar aanleiding van de milieuvergunningsaanvraag als buffer een groenscherm van 50 meter breed moet opgelegd worden, terwijl er slechts een groenscherm van 5 meter breed voorzien is;

Overwegende dat rondom de industriezones en ambachtelijke zones een bufferstrook moet worden aangelegd, waarvoor als breedte volgende cijfers richtinggevend kunnen worden vooropgesteld: 15 meter voor ambachtelijke bedrijven, 25 meter voor milieubelastende bedrijven en 50 meter voor vervuilende industrie; dat wanneer zij aan een woongebied palen, deze stroken kunnen verbreed worden;

Overwegende dat onderhavige inrichting gesitueerd is aan de rand van een groot industriegebied; dat er links van de bouwplaats een zone ligt voor openbaar nut; dat achteraan de Schelde ligt; dat rechts en vooraan het perceel aan een industriezone paalt;

Overwegende dat er op de bouwplannen een bufferzone werd aangeduid; dat bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunningen van 11 oktober 2002 en 24 januari 2003 geoordeeld werd dat de voorgestelde breedten en de bufferzone vanuit stedenbouwkundig oogpunt voldoende zijn;

Overwegende dat bijgevolg vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het beroep ingediend door een naburig bedrijf, zijnde de NV DBM Color, een bedrijf dat foto's ontwikkelt (Spector), betrekking heeft op

de exploitatie van een nieuwe inrichting voor het behandelen en sorteren van bouw- en sloopafval;

Overwegende dat bij ministerieel besluit nummer AMV/126945/1000 van 23 juli 2003, het besluit van 9 januari 2003 van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, houdende het verlenen van de vergunning, werd bevestigd;

Overwegende dat het arrest van de Raad van State van 11 december 2008, waarbij het ministerieel besluit van 23 juli 2003 wordt vernietigd, voornamelijk is gebaseerd op het feit dat uit de motivering van het bestreden besluit niet blijkt dat de stofhinder, verbonden aan de exploitatie van de inrichting, door de opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden binnen aanvaardbare perken kan worden gehouden;

Overwegende dat de exploitant ook grondwerken uitvoert; dat er tevens containers worden geplaatst bij particulieren en bedrijven; dat er ook afbraakwerken worden uitgevoerd; dat de afbraakmaterialen naar de werf worden gebracht waar ze in verschillende recupereerbare fracties gezeefd, gescheiden, gesorteerd en opgeslagen worden, in afwachting van vervoer naar een erkend verwerker/verwerker; dat de exploitant ook aarde uitzeeft uit het aangevoerde materiaal;

Overwegende dat er 11.530 ton afval, waarvan:

- 11.250 ton inert afval (grond met stenen, zeefzand, te malen steengruis, gemalen steengruis en teelaarde, telkens 2.250 ton);

- 60 ton niet-gevaarlijk afval (onder andere papier, hout, kunststoffen, kabelmateriaal,...);

- 220 ton schroot (ijzerschroot, aluminium, inox, zink, koper en lood), zal opgeslagen en behandeld worden (met een kraan en een zeefinstallatie); dat de aanvraag ook betrekking heeft op een breekinstallatie van 90 kW; dat er heden evenwel nog geen breekinstallatie op de inrichting aanwezig is;

Overwegende dat het grootste deel van de activiteiten gebeurt in een overdekte sorteerhal; dat een aantal recupereerbare materialen manueel of met lichte gereedschappen soort bij soort worden gelegd; dat de inerte uitgesorteerde materialen volgens soort in boxen worden gelegd, omgeven door een 9 meter hoge betonnen muur; dat deze betonnen muur aan het zicht wordt onttrokken door een groenscherm; dat de exploitatie van de beroepsindienaar aan deze zijde gelegen is; dat de afbraakmaterialen opgeslagen worden op een vloeistofdichte vloer en gesorteerde materialen op een vloeistofdichte vloer en/of in containers;

Overwegende dat de beroeper aangeeft dat haar productieproces uiterst gevoelig is voor stof; dat de activiteiten van onderhavige inrichting aanleiding kunnen geven tot stofhinder;

Overwegende dat de beroepsindienaar ten oosten van onderhavige inrichting gelegen is en derhalve in een ongunstige windrichting; dat er derhalve maatregelen moeten genomen worden om de stofhinder tot een minimum te beperken;

Overwegende dat er aan de kant van de inrichting naar de beroepsindienaar toe (oosten), zoals eerder vermeld, een betonnen wand met een zadeldak is voorzien met een lengte van 56 meter, een diepte van 14 meter, een nokhoogte van 11 meter en een kroonlijsthoogte van 9 meter (hoger dan de opgelegde

hoogte via een bijzondere voorwaarde van respectievelijk 9 en 7 meter); dat deze loods langs de zuid-, oost- en noordzijde dicht is; dat het groenscherm aan die zijde 5 meter breed is; dat zodoende onderhavige inrichting voldoende afgeschermd is van beroepsindieners, teneinde zowel visuele hinder te vermijden, als stofhinder maximaal te beperken; dat er aan de straatzijde (zuiden) een betonwand van vijf meter hoog aanwezig is en een groenscherm van acht meter breed zal worden aangeplant; dat ook ten noorden van de inrichting (aan de Schelde) een groenscherm aanwezig is; dat er ten westen van de inrichting geen groenscherm is voorzien; dat zich daar de kantoorgebouwen bevinden en de eigenlijke activiteiten zich op het oostelijk deel van het terrein afspelen;

Overwegende dat het volledige terrein werd verhard;

Overwegende dat de zeefactiviteiten doorgaan in de overdekte sorteerhal; dat ook de toekomstige breekactiviteiten daar zullen plaatsvinden;

Overwegende dat er tijdens een plaatsbezoek op 20 februari 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen is gebleken dat de exploitant alles in het werk stelt om stofhinder te voorkomen; dat de gehele inrichting voorzien is van een automatisch sproeisysteem; dat meer bepaald op alle hoeken van het terrein een sproeisysteem voorzien is dat het gehele terrein automatisch kan besproeien, inclusief de ingang van het bedrijf en de weegbrug en uiteraard ook het deel van de inrichting waar de opslag van de afvalstoffen gebeurt; dat de open loods waar de afvalstoffen manueel gesorteerd worden voorzien is van een vernevelingssysteem; dat dit automatisch systeem meer bepaald een waternevel creëert, teneinde deze ruimte vochtig te houden;

Overwegende dat door de beroeper wordt gesteld dat de maatregel betreffende het sproeisysteem niet zal volstaan om de stofhinder te voorkomen; dat het hemelwater dat meer bepaald zal dienen voor de besproeiing bij droog weer (...) niet zal kunnen aangewend worden bij vriestemperatuur; dat er evenwel door een gerechtsdeurwaarder op 6 januari 2009 vaststellingen werden gedaan bij een temperatuur van -5°C; dat de gerechtsdeurwaarder kon vaststellen dat de volgende sproeiers in staat van werking waren:

- de sproeier op het einde van de linkse hal (sorteerhal);
- de sproeier in het midden van de weegbrug;
- de sproeier in het midden van het opslagterrein, langs de straatzijde;
- de sproeier in de verste hoek van het opslagterrein, langs de straatzijde;

dat er tevens door de gerechtsdeurwaarder werd vastgesteld dat er een groot waterreservoir op de inrichting aanwezig is, dat zich onder de vloer van de hal bevindt, voor het onderhoud van het machinepark; dat dit een ondergronds reservoir voor hemelwater betreft met een inhoud van 200.000 liter; dat dit water grotendeels gebruikt wordt voor het sproeisysteem; dat men derhalve over 200.000 liter water beschikt om de afvalstoffen en de rest van de inrichting te kunnen bevochtigen; dat dit vijf keer meer is dan initieel voorzien; dat hiermee de stelling van de beroeper wordt weerlegd dat de afvalstoffen slechts sporadisch kunnen besproeid worden;

Overwegende dat er tevens een offerte (daterend van 26 januari 2009) kon voorgelegd worden voor de aankoop van machines voor het reinigen van de inrichting met enerzijds een borstelwagen en anderzijds een cleaner; dat deze cleaner zou werken volgens een zuigsysteem en dus geen stof kan verspreiden;

Overwegende dat de volgende bijzondere voorwaarden reeds werden opgelegd in de bestreden beslissing teneinde stofhinder te voorkomen:

- 1) ter voorkoming van stofhinder gedurende langdurige periodes van droogte is het noodzakelijk om een besproeiingsinstallatie te voorzien;
 - 2) de valhoogte van de afvalstoffen op de zeef- en sorteerinstallatie en vanuit de sorteerkraan mag maximaal 2 meter bedragen;
 - 3) op de volledige inrichting moeten accidentele verontreinigingen onmiddellijk opgeruimd worden;
 - 4) de aangevoerde afvalstoffen moeten steeds binnenin de overdekte sorteerhal gestort worden;
 - 5) er mogen geen laad- en losactiviteiten buiten gebeuren bij windsnelheden van meer dan 20 m/s (72 km per uur);
 - 6) afvalstoffen die aanleiding kunnen geven tot stofhinder moeten vochtig gehouden worden of zorgvuldig afgedekt worden;
 - 7) de stuifgevoelige afvalstoffen worden vooraf bevochtigd of er wordt gebruik gemaakt van een nevelgordijn;
 - 8) stofverspreiding ten gevolge van het verkeer op of vanaf het opslaggedeelte moet beperkt worden door de verkeersactiviteiten te beperken, vrachten af te dekken en de rijroutes van de vrachtwagens regelmatig schoon te maken door middel van een veegwagen en nat te houden tijdens droge omstandigheden;
- dat in voormelde overwegingen reeds werd aangetoond dat een dergelijk sproeisysteem meer dan voldoende aanwezig is op de inrichting en ten volle werkt, ook in omstandigheden van vrieskoude; dat bij grote windsnelheden het sproeisysteem wordt aangezet; dat de inrichting heden weinig transport creëert (ongeveer zes transporten per dag); dat dit slechts een fractie betreft van het wegverkeer langs de Kwatrechtsteenweg; dat het niet zo is dat veegmachines stof veroorzaken en verspreiden; dat veegmachines immers altijd water sproeien en dat het stof vochtig wordt opgeveegd;

Overwegende dat ter plaatse door een adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen kon vastgesteld worden dat de inrichting goed onderhouden was en de uitbating met alle zorg gebeurt; dat er over de gehele inrichting camera's staan opgesteld, die aan de uitbaatster een beeld geven van wat er zich op de werkvloer afspeelt; dat het bureel van de uitbaatster uitzicht geeft op de sorteerhal; dat er bijgevolg een permanente controle aanwezig is;

Overwegende dat volgens de BBT-studie 'Recyclage van bouw- en slooppuin' van januari 2005 de volgende technieken de beste beschikbare technieken zijn teneinde stofemissies op de aan- en afvoerwegen te beperken:

- verharde of semi-verharde wegen aanleggen op de bedrijfsterreinen;
- onverharde wegen bevochtigen bij droog weer en wind en verharde wegen borstelen;
- vervuiling van de openbare weg door voertuigen vermijden of verhelpen; zo nodig moet hiervoor een wiel wasinstallatie gebruikt te worden;
- transport per schip gebruiken in plaats van vrachtwagens voor zover deze transportmogelijkheid voorhanden is;

dat bij onderhavige inrichting het gehele terrein verhard is en ook nog kan bevochtigd worden door het sproeisysteem; dat daardoor het gebruik van een wielwasinstallatie overbodig is; dat de inrichting maar een beperkt transport creëert (heden ongeveer zes transporten per dag) en zodoende transport per

schip niet noodzakelijk is;

dat ook de andere maatregelen die opgelegd zijn als bijzondere voorwaarde en door het bedrijf worden toegepast, volgens voornoemde BBT-studie beste beschikbare technieken betreffen om stofemissies bij op- en overslagactiviteiten te beperken, zoals:

- de laadbak van vrachtwagens afdekken;
- de aanleg van aarden wallen, groenschermen, keermuren of schermen rond de opslaghopen of terreinen;

Overwegende dat voormelde overwegingen aantonen dat er voldoende maatregelen genomen worden om de stofhinder te beperken, niet enkel door de opgelegde bijzondere voorwaarden, waarvan kan worden beoordeeld dat zij de stofhinder weldegelijk zullen beperken, maar zeker ook door de goed uitgeruste sproei-installatie en het vernevelingssysteem in de sorteerhal; dat temeer bij toetsing van de bijzondere voorwaarden aan de betreffende BBT-studie, kan besloten worden dat deze beste beschikbare technieken betreffen; dat het ministerieel besluit van 28 februari 2006 (naar aanleiding van het verzoek van de NV DBM Color tot het voorstellen van bijkomende bijzondere voorwaarden ter voorkoming van stofhinder, dat trouwens niet werd ingewilligd) ook concludeert dat de stofhinder beperkt zal blijven als alle maatregelen die opgelegd werden in de milieuvergunning zorgvuldig toegepast worden;

Overwegende dat in de rand moet opgemerkt worden dat in de milieuvergunning van de NV DBM Color (heden de NV Photomedia) (besluit nummer 082/42025/3/ 3/A/2/SQ/FC van 14 augustus 2008 van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen) staat weergegeven dat de milieucoördinator van de NV Photomedia meedeelt dat door de opmars van de digitale foto's de processen nu veel minder gevoelig zijn voor stof (geen of minder verwerking van negatieven);

Overwegende dat het onderhoud aan vrachtwagens en het rollend materieel in een nieuwe garagewerkplaats gebeurt; dat de aanvraag aangeeft dat er bij luidruchtige werkzaamheden, zoals slijpwerk (eerder zeldzaam), zal gewerkt worden met gesloten poorten; dat bij voormeld plaatsbezoek alle poorten en deuren van de werkplaatsen gesloten waren;

Overwegende dat onderhavige inrichting (en ook de beroeper) vlak aan de spoorweg gelegen is, waar er zeer geregeld passagierstreinen en goederentreinen passeren; dat dit treinverkeer veel meer trillingen veroorzaakt dan de activiteiten van onderhavige inrichting; dat de inrichting en de beroeper ook gelegen zijn aan de Kwatrechtsteenweg, waar er veel wegverkeer aanwezig is, inclusief vrachtwagens; dat slechts een minieme fractie van dat vrachtverkeer bestemd is voor of afkomstig is van onderhavige inrichting; dat er heden ongeveer zes transporten per dag zijn; dat er tijdens het plaatsbezoek op 20 februari 2009 door een vertegenwoordiger van de afdeling Milieuvergunningen geen enkele vrachtwagen op het bedrijf werd waargenomen (tijdspanne van meer dan twee uur) ;

Overwegende dat er heden enkel een bandenkraan aanwezig is op de inrichting die eventueel voor trillingen kan zorgen; dat het evenwel een kleine kraan betreft, waarvan de trillingen dan ook nog worden opgevangen door de banden waarop hij rust; dat er heden nog geen breekinstallatie op de inrichting aanwezig is; dat deze trouwens ook trillingsvrij wordt opgesteld; dat de motor

van de breekinstallatie zou opgesteld worden in de sorteerhal;

Overwegende dat temeer artikel 5.2.1.6, §5 van titel II van het VLAREM stelt dat de exploitant de vereiste schikkingen moet treffen om te voorkomen dat trillingen inherent aan de uitbating schadelijk zouden zijn voor de stabiliteit van constructies of een bron van ongemak voor de buurt; dat de trillingen van de installaties niet mogen overgedragen worden op het gebouw of de omgeving; dat de gedeelten van de installaties die een trillingsbron kunnen zijn daartoe met een trillingdempend systeem uitgerust worden;

Overwegende dat onderhavige inrichting heden niet vergund is voor de opslag van asbestcementafval; dat ter plaatse evenwel kon worden waargenomen dat er asbestcementafval wordt opgeslagen; dat de exploitant derhalve een verandering van de milieuvergunning moet aanvragen voor deze activiteit;

Overwegende dat de exploitant aan de klanten vraagt om de asbestcementplaten -of leien zoveel mogelijk intact te houden; dat deze producten met de hand uit de rest van het bouw- en sloopafval gesorteerd worden en afzonderlijk verzameld en afgevoerd worden; dat er geen asbestcementshoudende producten zullen gebroken worden;

Overwegende dat kon vastgesteld worden dat het asbestcementafval wordt opgeslagen in een container voorzien van een speciale Big Bag folie; dat deze container opgesteld staat in de overdekte sorteerhal; dat dit tevens werd vastgesteld door de gerechtsdeurwaarder op 6 januari 2009; dat er enkel asbest in gebonden vorm wordt opgeslagen; dat er zodoende op een correcte manier wordt omgegaan met deze opslag;

Overwegende dat uit telefonisch contact met de milieudienst van de gemeente Wetteren gebleken is dat er nog geen klachten van derden werden geuit tegen de exploitatie van onderhavige inrichting; dat uit telefonisch contact met de afdeling Milieu-Inspectie is gebleken dat er ook door hen nog geen vaststellingen werden gedaan dat de exploitatie niet conform de milieuvergunning en het VLAREM zou gebeuren;

Overwegende dat uit bovenstaande overwegingen blijkt dat onderhavige inrichting zorgvuldig wordt geëxploiteerd; dat de genomen maatregelen en deze opgenomen in de bijzondere voorwaarden van de bestreden beslissing voldoende zijn om de hinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken; dat dit wordt bevestigd door het feit dat er nog geen klachten werden geuit tegen deze exploitatie; dat er evenwel een verandering van de milieuvergunning moet aangevraagd worden voor de opslag van asbestafval;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen;

(...)"

3.7. Op 11 december 2009 dient de tussenkomende partij een vergunningsaanvraag in voor het veranderen van de exploitatie, onder meer voor de opslag van vijftien ton asbestcementafval.

3.8. De deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen verleent op 14 april 2010 de gevraagde vergunning.

3.9. De verzoekende partij stelt bij de Vlaamse regering beroep in tegen die beslissing van de deputatie.

3.10. Op 8 november 2010 verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur het beroep gedeeltelijk gegrond en bevestigt zij de beroepen beslissing, mits een aantal wijzigingen. De vergunning voor de opslag van vijftien ton asbestcementafval blijft behouden.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 4.7.0.1, 4.1.3.2, en 5.2.1.6 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van artikel 30bis, §§ 1 en 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) en van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", doordat aan de tussenkomende partij een vergunning wordt verleend zonder voorwaarden op te leggen die ervoor zorgen dat aan alle bepalingen van Vlarem I en II wordt voldaan, met name wat betreft de beheersing van asbest. Zij betoogt dat in het bestreden besluit enkel wordt gesproken over de opslag van asbestcementafval in gebonden vorm en dat niet

wordt ingegaan op de hinder door de aanwezigheid van asbestvezels in het opgehaalde bouw- en sloopafval, hoewel zij dit in haar administratief beroep uitdrukkelijk heeft aangehaald en heeft gewezen op de gezondheidsrisico's voor haar werknemers mocht dergelijk "asbesthoudend bouw- en sloopafval in een puinbreker (...) (terecht komen)", wat gelet op de variëteit van de asbesthoudende materialen en de moeilijke herkenning en identificatie ervan onvermijdelijk is. Nu "de minister, (...) als lid van de regering (...) voormelde wettelijke bepalingen heeft uitgevaardigd", doch deze niet naleeft, acht zij ook het beginsel "patere legem quam ipse fecisti" geschonden.

5. De verwerende partij antwoordt dat in het bestreden besluit wel degelijk aandacht wordt besteed aan de beheersing van asbest en citeert uit dat besluit :

"Overwegende dat onderhavige inrichting heden niet vergund is voor de opslag van asbestcementafval; dat ter plaatse evenwel kon worden waargenomen dat er asbestcementafval wordt opgeslagen; dat de exploitant derhalve een verandering van de milieuvergunning moet aanvragen voor deze activiteit;

Overwegende dat de exploitant aan de klanten vraagt om de asbestcementplaten of leien zoveel mogelijk intact te houden; dat deze producten met de hand uit de rest van het bouw- en sloopafval gesorteerd worden en afzonderlijk verzameld en afgevoerd worden; dat er geen asbestcementshoudende producten zullen gebroken worden;

Overwegende dat kon vastgesteld worden dat het asbestcementafval wordt opgeslagen in een container voorzien van een speciale Big Bag folie; dat deze container opgesteld staat in de overdekte sorteerhal; dat dit tevens werd vastgesteld door de gerechtsdeurwaarder op 6 januari 2009; dat er enkel asbest in gebonden vorm wordt opgeslagen; dat er zodoende op een correcte manier wordt omgegaan met deze opslag".

De verwerende partij stelt dat de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 9 januari 2003 die door het bestreden besluit wordt bevestigd exploitatievoorwaarden oplegt "die moeten garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door VLAREM I en II zijn gesteld" en dat wat de schending van artikel 4.1.3.2. van Vlarem II betreft in het bestreden besluit wordt overwogen dat de "inrichting zorgvuldig wordt geëxploiteerd" en dat "de genomen maatregelen en deze opgenomen in de bijzondere voorwaarden (...)

voldoende zijn om de hinder voor de omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken".

6. De tussenkomende partij is van oordeel dat het bestreden besluit wel degelijk rekening houdt met "de door de verzoekende partij opgeworpen bezwaren inzake beheersing van asbest" en citeert uit dat besluit. Zij argumenteert dat de vergunning geen specifieke voorwaarden voor de opslag van asbestcementafval moest opleggen, aangezien geen vergunning werd gevraagd voor een dergelijke opslag en dat de maatregelen die stofhinder moeten voorkomen ook de verspreiding van eventuele asbestvezels binnen aanvaardbare perken houden. Zij verwijst naar de memorie van antwoord van de verwerende partij die volgens haar terecht stelt dat de beslissing van 9 januari 2003 afdoende exploitatievoorwaarden bevat die moeten garanderen dat wordt voldaan aan de eisen gesteld door Vlarem I en II, alsook naar de metingen van 28 september 2009 verricht door het Trans Lab Asbestlaboratorium die aantonen dat "geen waarden werden gemeten die wijzen op enig probleem van aanwezigheid van asbestvezels". Zij merkt voorts op dat zij op 11 december 2009 een aanvraag heeft ingediend tot wijziging van de milieuvergunning.

7. De verzoekende partij repliceert dat de argumentatie van de verwerende en de tussenkomende partij gebaseerd is op de vaststellingen gedaan tijdens het plaatsbezoek van 20 februari 2009 en dat aangezien die vaststellingen niet door stukken worden gestaafd zij als loutere beweringen moeten worden beschouwd. Voorts beweert zij dat de maatregelen waarnaar de verwerende en de tussenkomende partij verwijzen betrekking hebben op stofhinder en niet op de mogelijke aanwezigheid van asbestvezels.

8. In haar laatste memorie betoogt de verzoekende partij dat het handmatig sorteren van asbest niet als voorwaarde in de vergunning is opgenomen en onvoldoende garantie biedt dat aan de artikelen 4.1.3.2, 5.2.1.6 en 4.7.0.1 van Vlarem II zal worden voldaan.

9. De verwerende partij wijst in haar laatste memorie op de vergunningsaanvraag van 11 december 2009 voor de verandering van de exploitatie, onder meer voor de opslag van vijftien ton asbestcementafval en op de navolgende vergunning van die verandering. Zij meent dat hieruit blijkt dat de tussenkomen partij "zich als een zorgvuldig exploitant gedraagt".

Beoordeling

10. Artikel 30bis, § 1, eerste lid, van Vlarem I bepaalt dat een vergunning kan worden verleend wanneer deze voorwaarden bevat welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door dit reglement en Vlarem II zijn gesteld en dat de vergunning wordt geweigerd wanneer dat niet het geval is. Uit die bepaling vloeit onder meer voort dat het bestuur de milieuvergunning dient te weigeren wanneer de geldende algemene en sectorale milieuvoorwaarden niet kunnen worden nageleefd tijdens de exploitatie. Die rechtsplicht bestaat op het ogenblik dat de vergunningverlenende overheid uitspraak doet over de vergunningsaanvraag die haar ter beoordeling is voorgelegd. Wanneer een vergunningsaanvraag niet aan de geldende normen voldoet, mag de vergunningverlenende overheid er niet zonder meer van uitgaan dat tijdens de exploitatie wel aan de normen zal kunnen worden voldaan. Zulks is nog minder het geval wanneer de haalbaarheid van de betrokken milieunorm hoogst onzeker is. Bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag moet de vergunningverlenende overheid bijgevolg, rekening houdend met alle concrete gegevens van de zaak en de erbij betrokken uiteenlopende belangen, de hinder en de risico's voor de mens en het leefmilieu onderzoeken en uit dit onderzoek de passende eindconclusies trekken.

In de verleende milieuvergunning wordt een groot aantal bijzondere voorwaarden opgelegd, die volgens de verwerende partij afdoende zijn om aan de vereisten van de artikelen 4.1.3.2 en 5.2.1.6 van Vlarem II te voldoen. Wat de beheersing van mogelijke hinder door asbest betreft, vormt het bijkomend verbod om asbestmaterialen te breken voor de verwerende partij eveneens een

voldoende maatregel, terwijl dit door de verzoekende partij wordt bestempeld als een onmogelijke voorwaarde. De verzoekende partij brengt echter geen concrete elementen aan die dergelijke bewering zouden kunnen staven en het is niet aan de Raad van State om dienaangaande het onderzoek over te doen teneinde na te gaan of de opgelegde maatregelen garanderen dat de inrichting voldoet aan de gestelde eisen.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 52, 3°, b), van Vlarem I, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van artikel 4, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet) en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel van het middel stelt de verzoekende partij dat artikel 52, 3°, b), van Vlarem I bepaalt dat de uitspraak over het beroep een gemotiveerde beslissing over de aanspraken of bezwaren van de indiener van het beroep moet omvatten. Zij is van oordeel dat onvoldoende rekening werd gehouden met de in haar beroep geformuleerde bezwaren en dat het bestreden besluit dienaangaande geen draagkrachtige motivering bevat. Vooreerst meent zij dat de argumenten dat het treinverkeer op de nabijgelegen spoorweg veel meer trillingen veroorzaakt dan de activiteiten van de tussenkomende partij en dat de zes transporten per dag bestemd voor of afkomstig van de betrokken inrichting slechts een "minieme fractie" van het vrachtverkeer op de Kwatrechtsteenweg vormen, geen verband houden met de exploitatie zelf van die inrichting. Zij betoogt dat uit het bestreden besluit niet kan worden afgeleid of zes transporten per dag veel is en

hoe men tot dit cijfer is gekomen. Ook betekent het feit dat op een welbepaalde dag gedurende meer dan twee uur geen enkele vrachtwagen op het bedrijfsterrein werd waargenomen volgens haar niet dat ook op andere tijdstippen geen sprake is van trillingshinder door vrachtverkeer. Wat de stofhinder betreft, stelt zij dat het volume van de verwerkte negatieven niet relevant is nu de aanwezigheid van stof tot grote schade leidt ongeacht het aantal verwerkte negatieven en dat het argument inzake de aankoop van een borstelwagen en een cleaner voor het reinigen van de inrichting niet kan worden weerhouden, aangezien de offerte op zichzelf geen aankoopbewijs is en slechts een tarief per uur vermeldt. Uit die offerte kan volgens haar evenmin worden afgeleid dat een reinigingsmachine met cleaner zou werken met een zuigsysteem zonder verspreiding van stof. Voorts herhaalt de verzoekende partij dat in het bestreden besluit enkel wordt gesproken over de opslag van asbestcementafval in gebonden vorm en dat niet wordt ingegaan op de hinder door de aanwezigheid van asbestvezels in het opgehaalde bouw- en sloopafval, hoewel zij dit in haar beroepschrift uitdrukkelijk heeft aangehaald. Tenslotte betoogt de verzoekende partij dat de vaststellingen gedaan tijdens het plaatsbezoek van 20 februari 2009 "als beweringen (moeten) worden beschouwd", omdat daarvan geen enkel document terug te vinden is in het administratief dossier. Zij stelt dat zij niet kan nagaan of de gedane vaststellingen correct zijn, wie bij die vaststellingen aanwezig was en in welke hoedanigheid, wat de aanleiding van het plaatsbezoek was en of het om een aangekondigd bezoek ging of niet. Bovendien is het plaatsbezoek volgens haar slechts een momentopname en tonen de gedane vaststellingen niet afdoende aan dat de inrichting op een zorgvuldige wijze wordt uitgebaat.

In een tweede onderdeel van het middel voert de verzoekende partij de schending aan van de formele motiveringsplicht, doordat de betrokken milieuvergunning wordt verleend zonder bijkomende maatregelen inzake asbesthoudende afvalstoffen en uit het bestreden besluit niet blijkt waarom wordt afgeweken van het advies van OVAM dat asbesthoudende afvalstoffen binnen de inrichting verbiedt.

De verzoekende partij voert in een derde onderdeel van het middel aan dat de verwerende partij artikel 4, § 1, van het milieuvergunningsdecreet heeft geschonden door aan de tussenkomende partij een vergunning te verlenen niettegenstaande wordt vastgesteld dat zij asbestcementafval opslaat zonder daarvoor over de nodige vergunning te beschikken. De verzoekende partij is van oordeel dat de verwerende partij ook de op haar rustende zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden doordat zij de wetgeving niet heeft nageleefd en de verscheidene bij de vergunning betrokken belangen niet zorgvuldig heeft afgewogen.

12. De verwerende partij antwoordt, met betrekking tot het eerste onderdeel van het middel, dat zij in het bestreden besluit tegemoet komt aan het arrest nr. 188.708 van 11 december 2008 van de Raad van State en uitgebreid motiveert omtrent de stofhinder. Zij zet uiteen dat zij niet elk bezwaar tegen een milieuvergunning moet weerleggen, maar dat het volstaat dat de determinerende motieven van de beslissing worden weergegeven, wat te dezen in het bestreden besluit is gebeurd. Zij wijst er ook op dat nu uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij in staat is inhoudelijke kritiek te geven op de motieven van het bestreden besluit, zij die motieven kent en het doel van de formele motiveringsplicht aldus bereikt is.

Wat het tweede onderdeel van het middel betreft, stelt de verwerende partij dat het volstaat dat uit het bestreden besluit kan worden afgeleid waarom een andersluidend advies niet wordt gevolgd. Volgens de verwerende partij blijkt uit het bestreden besluit dat de tussenkomende partij het advies van OVAM niet naast zich neerlegt en "alles in het werk stelt om ervoor te zorgen dat geen asbest gebroken wordt", waardoor "blijkt (...) dat men zorgvuldig met het asbestcement-afval omgaat".

Met betrekking tot het derde onderdeel van het middel antwoordt de verwerende partij dat overeenkomstig artikel 5.2.2.4.1, § 1, 5°, van Vlarem II een inrichting voor het opslaan en behandelen van ongevaarlijke afvalstoffen

bouw- en sloopafval, met inbegrip van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is, kan verwerken. Zij argumenteert dat aangezien er een vergunning is voor het behandelen en sorteren van bouw- en sloopafval, waaronder asbestcementafval dient te worden gerekend, artikel 4 van het milieuvergunningsdecreet niet wordt geschonden. Zij merkt op dat de tussenkomenende partij "zorgvuldig omspringt met asbestcementafval en de op haar van toepassing zijnde wetgeving zorgvuldig naleeft".

13. De tussenkomenende partij is, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, van oordeel dat het bestreden besluit zorgvuldig alle feitelijke en juridische argumenten afweegt en beoordeelt, ingaat op alle door de verzoekende partij geuite bezwaren en heel concreet is geformuleerd. Zij zet uiteen dat het bestreden besluit "afdoende (...) (aangeeft) dat de mogelijke trillingsbronnen op de inrichting (...), afdoende worden gedempt en de mogelijke trillingshinder op afdoende wijze wordt bestreden" en dat de verzoekende partij ten onrechte de tijdens het plaatsbezoek gedane vaststellingen in twijfel trekt. Zij meent dat de verzoekende partij terugkomt op haar verklaringen aangaande de verschuiving van haar activiteiten naar digitale fotografie en geen stofhinder of schade afkomstig van de betrokken inrichting aantoonst. De tussenkomenende partij merkt voorts op dat de kwestieuze veegmachine intussen daadwerkelijk is aangekocht. Ook werd volgens haar naar behoren geantwoord op de door de verzoekende partij geuite bezwaren inzake de mogelijke verspreiding van asbestvezels.

Voorts is de tussenkomenende partij van mening dat in het bestreden besluit wel degelijk de redenen terug te vinden zijn waarom de door OVAM geadviseerde voorwaarde niet werd opgelegd, namelijk omdat de asbesthoudende afvalstoffen niet worden gebroken in de inrichting.

Met betrekking tot het derde onderdeel van het middel verduidelijkt de tussenkomenende partij dat zij aanvankelijk geen vergunning voor de opslag en verwerking van asbesthoudend afval had aangevraagd omdat het niet

haar bedoeling was dergelijke activiteit uit te oefenen, maar dat naar aanleiding van de uitoefening van haar vergunde activiteiten is gebleken dat zich occasioneel tussen het bouw- en sloopafval ook asbesthoudend afval bevond en dat zij op 11 december 2009 een aanvraag voor het veranderen van haar milieuvergunning heeft ingediend. Voorts verwijst zij naar de uiteenzetting van de verwerende partij.

14. De verzoekende partij repliceert dat niet wordt geantwoord op haar argumenten inzake trillingshinder, dat de relevantie van het nabije treinverkeer niet wordt aangetoond en dat de vaststellingen gedaan tijdens het plaatsbezoek van februari 2009 niet zijn bewezen. Dat er per dag een zestal transporten plaatsvinden, wordt volgens haar tegengesproken door het vergunningsdossier voor het veranderen van de exploitatie, waarin wordt vermeld dat "er (...) per dag gemiddeld 12 leveringen met een gemiddeld gewicht van 5 ton (zijn)" en dat "per dag (...) gemiddeld 4 vrachten afgevoerd (worden) met een gemiddeld gewicht van 15 ton". Wat de stofhinder betreft, stelt de verzoekende partij te twijfelen aan de aankoop van een veegmachine, omdat de betrokken factuur niet op naam van de tussenkommende partij staat. Voorts argumenteert de verzoekende partij dat het feit dat minder analoge dan digitale fotografie wordt beoefend niet belet dat stofhinder schadelijk is voor de activiteiten in het kader van die analoge fotografie en dat zij, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, wel degelijk tegelijkertijd de schending van de materiële en de formele motiveringsplicht kan inroepen.

Aangaande het tweede onderdeel van het middel wijst de verzoekende partij er op dat, enerzijds, de tussenkommende partij beweert dat asbesthoudende afvalstoffen worden geweerd en, anderzijds, het bestreden besluit vermeldt dat "de exploitant aan de klanten vraagt om de asbestcementplaten of leien zoveel mogelijk intact te houden". De verzoekende partij wijst op een aantal persartikelen waaruit blijkt dat asbest nog steeds slachtoffers maakt en meent dat artikel 23, 4°, van de Grondwet en artikel 1.2.1. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden geschonden.

Met betrekking tot het derde onderdeel van het middel betoogt de verzoekende partij dat de argumentatie van de verwerende en de tussenkomende partij tegenstrijdig is, nu enerzijds wordt gesteld dat "aangezien tussenkomende partij geen vergunningsaanvraag (...) (heeft) ingediend voor de opslag van asbestcementafval de milieuvergunning geen specifieke voorwaarden inzake opslag voor asbestcementafval (...) (dient) te bepalen" en anderzijds dat "de betreffende vergunning (...) (wordt) verleend voor activiteiten die vergunbaar zijn, met name ook de verwerking van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is". De verzoekende partij merkt op dat artikel 5.2.2.4.1, § 1, 5°, van Vlarem II de verwerking in een inrichting voor het opslaan en behandelen van ongevaarlijke afvalstoffen van asbestcementafval of andere asbesthoudende bouwmaterialen waarin asbest in gebonden vorm aanwezig is enkel toelaat voor zover uitdrukkelijk vermeld in de milieuvergunning, wat te dezen niet het geval is. Zij wijst op de voorbereidende werken van artikel 4, § 1, van het milieuvergunningsdecreet waarin wordt gesteld dat "de vergunning (...) vereist (is) zowel voor het exploiteren als voor het veranderen van een inrichting", op de arresten nrs. 79.688 en 115.906 van de Raad van State waarin het voorafgaand karakter van de milieuvergunning benadrukt wordt en op een arrest van het hof van beroep te Gent van 21 april 2000 waarin wordt overwogen dat "uit de aard van de milieuvergunning voortvloeit dat voor de verandering van een hinderlijke inrichting een voorafgaande vergunning vereist is". Zij argumenteert dat de verwerende en de tussenkomende partij, gelet op de betrokken bedrijfsactiviteit, hadden kunnen inschatten dat "er tussen het bouw- en sloopafval asbesthoudend afval kan/kon worden aangetroffen, en dat er aldus een voorafgaande vergunning voor activiteiten waarbij dergelijk (...) afval betrokken is dient te worden verworven" en meent dat de bewering van de tussenkomende partij dat slechts "naar aanleiding van de uitoefening van de (vergunde) activiteiten (...) (is) gebleken dat zich occasioneel tussen het bouw- en sloopafval ook asbesthoudend afval bevindt" niet kan worden weerhouden.

15. In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij dat geen rekening werd gehouden met het cumulatieve effect van de trillingshinder

veroorzaakt door de betrokken inrichting. Zij voert aan dat zij gedurende de administratieve procedure uitvoerig heeft uiteengezet waarom de trillingen schadelijk zijn voor haar activiteiten en dat het bestreden besluit gebaseerd is op bepaalde beweringen naar aanleiding van een plaatsbezoek, die duidelijk een onvoldoende en gebrekkige motivering vormen. Met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel vecht de verzoekende partij het bestreden besluit aan omdat bij het breken van afval asbestdeeltjes zullen vrijkomen en de vergunde verandering enkel betrekking heeft op het opslaan en sorteren van asbesthoudend afval, niet op de verwerking ervan. Wat het derde onderdeel van het middel betreft, stelt zij dat de vergunning van 8 november 2010 niet ter regularisatie dient van het bestreden besluit, zodat zij nog steeds belang heeft bij het huidige beroep.

Beoordeling

16. Wat het eerste onderdeel van het tweede middel betreft, impliceert de beoordelingsbevoegdheid over een aanvraag voor een milieuvergunning dat de vergunningverlenende overheid, rekening houdend met alle concrete gegevens van de zaak en de erbij betrokken uiteenlopende belangen, de hinder en de risico's voor de mens en het leefmilieu onderzoekt en de passende eindconclusies trekt. Inzonderheid moet de vergunningverlenende overheid nagaan of, rekening houdend met de concrete omstandigheden eigen aan de zaak, de hinder binnen aanvaardbare perken blijft, in welk geval de milieuvergunning kan worden verleend.

Bij een dergelijke beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag is de overheid, overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, ertoe gehouden in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Wanneer het bestuur, zoals te dezen, in zijn besluit op concrete wijze aangeeft waarom hij de hinder in een specifiek geval aanvaardbaar acht, komt het aan de verzoekende partij toe om aan te tonen dat de voorliggende motivering de toets van de materiële motiveringsplicht niet kan doorstaan.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State echter niet bevoegd om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

17. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat, nu zij haar activiteiten kan uitoefenen ondanks de trillingen veroorzaakt door het passerende trein- en vrachtverkeer, de beperkte bijkomende trillingen door de exploitatie van de inrichting van de tussenkomen de partij de perken van het aanvaardbare te buiten gaan of dat deze trillingen van bijzondere aard zijn en op een andere manier hinderlijk. Het feit dat er meer dan zes transporten per dag zouden plaatsvinden, doet hieraan geen afbreuk. Inzake de stofhinder beperkt de verzoekende partij haar kritiek tot twee elementen, doch zet zij daarbij niet uiteen waarom dit doorslaggevende motieven zouden zijn zonder dewelke het bestreden besluit niet overeind kan blijven. De overweging dat door de opmars van de digitale fotografie de processen minder gevoelig zijn voor stof en dat er een veegwagen werd aangekocht zijn slechts bijkomende motieven. Ook legt de tussenkomen de partij een aankoopfactuur voor van een veegwagen, hoewel niet op haar naam, doch wel op naam van een vennootschap gevestigd op hetzelfde adres als de tussenkomen de partij. Wat betreft de hinder door asbest, moet een onderscheid gemaakt worden tussen de aanwezigheid van aan bouwpuin klevende resten asbestlijm en de verspreiding van eventueel vrijkomende asbestvezels door het breken van bouwpuin. Dit laatste valt onder het voorkomen en beperken van stofhinder waaromtrent, zoals reeds is gebleken, de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die het bestreden besluit kunnen vitiëren. Inzake de vaststellingen gedaan tijdens het plaatsbezoek van 20 februari 2010 tenslotte, moet men er van uitgaan dat de adviserende instanties hun taken ter goeder trouw en correct vervullen en dat loutere beweringen of verdachtmakingen geen afbreuk doen aan

die bevindingen. Het feit dat dienaangaande geen afzonderlijk verslag werd voorgelegd doet daaraan geen afbreuk en een dergelijk verslag voegt geen geloofwaardigheid of bewijskracht toe.

De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van de diverse hinderaspecten door de verwerende partij te dezen onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn. De vergunningverlenende overheid dient niet expliciet en in detail elk van de in beroep aangevoerde argumenten te beantwoorden, maar het is noodzakelijk doch voldoende dat de beslissing duidelijk de fundamentele redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zulks te dezen niet het geval zou zijn.

18. Op 14 april 2010 en na beroep op 8 november 2010 werd een verandering van de exploitatie definitief vergund, onder meer voor het opslaan en sorteren van vijftien ton asbestcementafval. Het tweede en derde onderdeel van het middel zijn derhalve niet langer relevant.

19. Het tweede middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin